

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10P/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714211565
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Júlia Stuhlmann – Podobová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3714211565.2

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica samosudca Mgr. Júlia Stuhlmann-Podobová vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa M. K., J.. XX. X. XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov matky S.. M. K., J.. X. X. XXXX, G. K. G., N. XXXX/X-XX, právne zastúpená JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, Advokátska kancelária Považská Bystrica, Železničná 90/12, a otca F.. Ľ. K., J.. XX. X. XXXX, G. K. G., N. XXXX/XX, právne zastúpený Mgr. Zuzanou Grošaťovou, advokátkou, Advokátska kancelária Považská Bystrica, Stred 50/26, dieťa v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, o návrhu matky o udelenie súhlasu o zmenu priezviska, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

Matka mal. dieťaťa podala na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhala, aby súd udelil súhlas za otca maloletej k podaniu žiadosti matky o zmenu priezviska maloletého dieťaťa na M. K.. Uviedla, že uzavrela manželstvo a zmenila priezvisko po manželovi a volá sa K.. Mal. M. žije s ňou a jej manželom v harmonicky usporiadanom manželstve a budúci školský rok by mala nastúpiť do školy, napriek tomu má problémy s priezviskom K., a to pred spolužiakmi v škôlke, učiteľmi i na verejnosti, kde sa predstavuje a aj reaguje na meno K.. Tvrdila, že samotná dcéra matku viackrát žiadala o uvedenú zmenu priezviska a preto matka požiadala otca, či je ochotný s týmto súhlasiť, keďže dcéra pôjde do 1. triedy a predpokladá, že v súvislosti s týmto bude rozdielnosť priezvisk zle znášať v školskom zariadení. Keďže jej otec so zmenou nesúhlasí a tvrdí, že pokiaľ dcéru matka na priezvisko K.Á. naučila, nech ju dokáže naučiť na priezvisko K.. Matka tvrdila, že je v záujme dieťaťa pristúpiť k zmene priezviska a preto žiadala návrhu vyhovieť.

Otec so zmenou priezviska dcéry nesúhlasil. Uviedol, že s dcérou sa stretáva, ale nie podľa rozhodnutia súdu, pretože matka maloletú nepripravuje na stretnutia s ním podľa rozsudku. Tvrdil, že nie sú žiadne dôvody na zmenu priezviska, pretože si riadne plní vyživovaciu povinnosť, javí záujem o dieťa, má pozitívny citový vzťah k dieťaťu a neexistuje žiaden iný závažný dôvod na zmenu priezviska dieťaťa. Podľa názoru otca je v záujme dieťaťa, aby u neho bol udržiavaný a prehlbovaný pocit spolupatričnosti s ním a preto žiadal návrh zamietnuť.

Kolíznym opatrovníkom doporučil návrhu vyhovieť. Poukázal na to, že s mal. dieťaťom bol prevedený pohovor, pri ktorom mal. M. uviedla, že jej otec sa volá S. K. a ona nechce chodiť k Ľ., lebo on na maminu kričí. Uviedla, že Ľ. jej ani darček nedáva, tak ako jej ocino S. K.. V materskej škole hovorí, že sa volá N. K.. N. Ľ. nikde sama nechce ísť, išla by iba vtedy s ním, keby išla aj mama. Ona sa Ľ. bojí, na otázku prečo uviedla, že nevie. Uviedla, že vie, čo je meno aj priezvisko. Všade hovorí, že sa volá K. a nechce sa volať K..

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov, kolízneho opatrovníka, obsahom spisu tun. súdu sp. zn. 10P119/2012, úradným záznamom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica zo dňa

15. 12. 2014, správou z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 27.11. 2014, správou z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 20. 10. 2014, vyjadrením Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Považská Bystrica zo dňa 10. 11. 2014, vyjadrením Materskej školy zo dňa 27. 10. 2014, kresbou maloletej, potvrdením o gravidite navrhovateľky zo dňa 5. 12. 2014 a zistil nasledovné:

Rodičia S. M. sú rozvedení. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6C156/2010-65 zo dňa 7. 10. 2010 súd schválil dohodu rodičov podľa ktorej bola mal. M. zverená do osobnej starostlivosti matke. Styk otca s maloletou M. bol naposledy určený rozsudkom 10P119/2012-71 zo dňa 16. 4. 2014. Podľa neho je otec oprávnený stýkať sa s mal. M. každú stredu tak, že si dieťa vyzdvihne pred bytom matky o 17,00 hod a vráti jej ho späť pred jej byt o 19,00 hod a styk sa má realizovať bez prítomnosti matky. Zároveň je otec oprávnený stýkať sa s mal. dieťaťom bez prítomnosti matky v sobotu v každom párnom kalendárnom týždni tak, že si dieťa vyzdvihne pred bytom matky o 13,00 hod a vráti jej ho späť pred jej byt o 15,00 hod. Rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici 10P119/2012-71 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 31. 10.2014.

Otec v konaní tvrdil, že napriek právoplatnosti rozsudku sa styk podľa rozsudku neuskutočňuje, pretože matka mal. dieťa riadne nepripravuje na stretnutie s otcom. Matka naopak tvrdí, že otec neakceptuje správanie dieťaťa pri stretnutí, pretože dieťa sa pred ním schováva, uteká, nechce s ním ísť.

V správe zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 27. 11. 2014 psychiatrička MUDr. Helena Žiačiková uvádza, že podľa udania matky otec dieťaťa sa dožadoval stretnutia s dieťaťom a argumentoval, že sa s ňou chce stretnúť na základe platného rozsudku. Dieťa nerozumelo zložitej situácii ani výmene názorov medzi dospelými, nevedelo ako má reagovať, zostalo bojzlivé, ľútostivé, odmietalo zostať s otcom. Psychiatrička uviedla, že dieťa viackrát prejavilo názor, že patrí do V. K., má dobrý vzťah k maminmu manželovi a odmieta otca, nakoľko ju nevie získať a vynucuje si jej záujem a argumentuje pritom rozhodnutím súdu. Psychiatrička uviedla, že u dieťaťa je prechodná porucha správania viazaná na vzťahy k rodine. Doporučila zharmonizovať vzťahy v rodine, nakoľko súd dôležité pre emocionálne vyzrievanie dieťaťa a je vhodné rešpektovať názor dieťaťa a jeho individuálne potreby. Uviedla, že konfliktné prostredie a manipulácia dieťaťa otcom smeruje k vážnym psychickým poruchám - dieťa zostáva samo so svojimi problémami, nevie sa zorientovať v tom, komu môže veriť.

Podľa Centra pedagogicko-psychologického poradenstva prevencie, v ktorom centrum konštatuje, že počas dvoch rokov, čo je maloletá v starostlivosti ich centra sa jej vzťah k otcovi nezlepšil. I naďalej ho odmieta, stretnutia s ním skracuje na minimum. Ako svojho naozajstného otca vníma manžela svojej matky, seba predstavuje ako K. aj keď si je vedomá toho, že je K.. Chcela by sa volať tak ako jej matka. Podľa centra vzhľadom k tomu, že začne plniť povinnú školskú dochádzku, bolo by dobré, aby sa realizovala zmena priezviska, pretože pre jej zdravý psychický vývin je dôležité, aby bola stotožnená s tým, ako sa volá. Je to potrebné pre budovanie identity a aby sa dokázala efektívne zaradiť medzi svojich vrstovníkov.

Matka predložila aj správu Materskej školy v Považskej Bystrici zo dňa 27. 10. 2014, v ktorom je uvedené, že dieťa navštevuje Materskú školu 3. rok, v škole používajú oslovenie deti priezviskom veľmi ojedinele, len pri niektorých činnostiach. Keď sa tak stane, maloletá na jej priezvisko viackrát nereagovala. Maloletá sa predstavuje priezviskom K.H..

Podľa § 35 Zák. o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní mal. dieťaťa do cudziny, o správe majetku mal. dieťaťa, o štátnom občianstve mal. dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Súd podľa § 35 Zák. o rodine dá súhlas k podaniu žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa jednému z rodičov len vtedy, ak sú preto závažné dôvody. Súdna prax sa ustálila v tom, že za závažné dôvody v tom smere možno považovať prípady, ak rodič, ktorý so zmenou priezviska nesúhlasí, si neplní svoje povinnosti voči dieťaťu, nejaví o neho záujem, stratil k nemu citový vzťah, alebo ak z iného vážneho dôvodu nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby u neho bol udržiavaný a prehlbovaný pocit spolupatričnosti s týmto rodičom. Vychádzajú z uvedeného, keďže zmena priezviska znamená značný zásah aj do práv toho z rodičov, ktorý so zmenou priezviska nesúhlasí, je potrebné preskúmať existenciu

týchto závažných dôvodov na jeho strane /rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoP12/2013 zo dňa 10. 7. 2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Cop83/2013 zo dňa 16. 1. 2014/.

Súd s prihliadnutím na zhora uvedené skúmal existenciu závažných dôvodov u otca a zistil, že otec si riadne plní vyživovaciu povinnosť, javí o dieťa záujem, čo je preukázané v konaní 10P119/2012, v ktorom sa úspešne domohol rozšírenej úpravy styku dieťaťa bez prítomnosti matky, otec má pozitívny citový vzťah k dieťaťu, ktorý chce rozvíjať, o čom svedčí, že sa chce stretávať s dieťaťom v zmysle rozsudku 10/119/2012 a nie je tu žiaden iný závažný dôvod, pre ktorý by bola potrebná zmena priezviska mal. dieťaťa. Samotné vyjadrenie mal. dieťaťa, ktoré vyjadrilo pred kolíznym opatrovníkom, psychiatrickou a psychológom ako aj samotné doporučené kolízneho opatrovníka zmeniť dieťaťu priezvisko s tým, že si zmenu priezviska želá dieťa a že rozdielnosťou priezvisk vznikajú problémy jednak v materskej škole ale aj pri mimoškolských aktivitách, že sa maloletá chce volať ako jeho matka, s ktorou žije, býva, bez ďalšieho, teda bez existencie závažných dôvodov na strane toho z rodičov, ktorý so zmenou priezviska nesúhlasí, nemôže viesť k vyhovneniu podaného návrhu.

Je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby bol udržiavaný a prehľbovaný pocit spolupatričnosti s otcom, tak ako to uviedol pri svojom výsluchu znalec PhDr. Ján Šútovec dňa 9. 4. 2014 v konaní 10P119/2012, keď apeloval na rodičov, že je v záujme dieťaťa, aby si uvedomilo, že má oboch biologických rodičov. Zo znaleckého posudku v konaní 10P119/2012, ktoré právoplatne skončilo 30. 10. 2014, vyplynulo, že styk otca s dieťaťom má byť častejší a že prítomnosť matky pri styku dieťaťa s otcom nie je žiadúca. Už odvolací súd v konaní konštatoval, že od rozhodnutia súdu I. stupňa vo veci 10P119/2012 uplynul dostatočný čas a bolo povinnosťou matky, aby postupne dieťa pripravila na stretávanie sa s otcom bez jej prítomnosti, na ktorú prípravu mala dostatok času. Súd podobne ako odvolací súd v konaní 10C 119/2012 apeluje na rešpektovanie práva dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

K správam psychiatricky a Centra pedagogicko -psychologického poradenstva súd uvádza, že títo mali informácie jednostranne podané, poskytnuté výlučne z jednej strany, nemohli vidieť vzťah otca k dieťaťu, ktorý na vyšetrení nebol. Takéto zhodnotenie správ podal aj znalec v konaní 10P119/2012, v ktorom psychologička doporučovala styk otca za prítomnosti matky.

Za daného stavu súd nezistil závažné dôvody na udelenie súhlasu k podaniu žiadosti uvedenej v návrhu a návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.